

τὴν ἀπνίαν. — Έτοιμάσας εἰς Πχριστός τὴν ιατρικήν, ἔχω δίπλωμα δόκτωρος, ἥκουσα τοὺς καλλιτέρους καθηγητὰς τὸν Γρυλό, Παρδό, Ρυσόδ... — Εξοχώτατε τὴν συνταγὴν, διότι αἰσθάνομαι τὸν ὅπνον ἐπικνερχόμενον ἥδη.

— Σταγόνας δύο χύσον δύπιον
Εἰς ἄγνον ὕδωρ τοῦ πηγαδίου,
Ἐν τῇ φιάλῃ δ' ἀνάμιξε το,
Καὶ ἐν τῷ λάρυγγι στράγγισε το.

Εἰσθε ποιητὴς Ιατρὲ — Οὐχὶ ἀλλ' ἡ ποίησις φυσικὸν προτέρημα ἔστι, δὲ ἐκνεότητός μου κατέχω. — Οὗπον ἐπικνηλθε, σᾶς εὐχαριστῶ, λάβετε τὴν πληρωμήν.

Ἄς μεταβῶμεν μίαν στιγμὴν εἰς τὰς πλησιστέρας ἔξοχὰς τῆς Κηφησίας. Βλέπετε τὸν κομψὸν τοῦτον νεανίαν, τὸν καθημερινῶς ἐκ Μαρουσίου ἐρχόμενον, ἔλεγε νεανίς τις πνευματώδης, ὃποιος τὸ Αντροῦ τῶν Νυμφῶν καθημένη, εἰς τὴν μελανόφθαλμον κόρην τοῦ χωρίου τὴν καρδιεγέρτιν τῆς Ἀθηναϊκῆς νεολαίας εἶναι δικατά φαντασίαν ἔργολάβος; — Φιλάτη! Ήμεῖς δὲν πρέπει νὰ τοὺς ὄνομάζομεν ἔργολάθους ἀλλὰ γεωμέτρας ἐπὶ τὸ οὐρημότερον γνωρίζεις διτι εἰς ὅλας τὰς ἀρχιτεκτονικὰς ἔργασίκς οἱ ἔργολάθοι πάντοτε ἔπονται τῶν γεωμετρῶν. — Εἴστω δὲνος οὗτος εἶναι ὑποχρεωτικὸς, στέλλει ἀνθοδέσμας εἰς τὴν . . . στίχους ἀντιγεγραμμένους εἰς ἄλλην . . . ἐρυθριὰ ὅταν τις τὸν ἐκτοξεύσῃ ἐν βλέμμα μόνον εἰ καὶ ἀμφίστολον, εἶναι κάλλιστος . . . — Θέλεις νὰ εἴπῃς διτι ἔρχῃ αὐτὸς ἔχτου. — Μὴ εἴσαι φιλάτη τόσον αὐστηρός, διότι καὶ νεολαία θέλει μῆς μετρήσει μὲ τὸν αὐτὸν πῆχυν. — Εἰπέ μου ἐγνώρισες τὸν χαρακτῆρα τοῦ Φιλοστράτου; — Νομίζω διτι εἶναι εἰς ἄκρον πρόσχαρις καὶ πνευματώδης, προσποιεῖται δύως διτι ἐνδιαφέρεται εἰς τὴν συναναστροφὴν τῶν κορασίων νέος εῦθυμος, κρατῶν δείποτε πολιτικὰς ἔφημερίδας ἀνὰ χεῖρας, οὐχὶ διηγήματα, δμοιάζει τὸ ἄστατον πτηνὸν τὸ δύοιον εὐχαρίστως ἵππαται ὅπερ τὸν δρίζοντα, καὶ κελαδεῖ πρὸς φιλαρέσκειαν μόνον. — Περὶ δὲ τοῦ Γεωργίου; — Εἶναι νέος χρονῶς ἀλλὰ σκεπτικὸς, μελαχχολικὸς, πρέπει νὰ αἰσθάνεται ἐνδόμυχύν τινα λύπην· ἵσως τὸ σπήλαιον τῶν Νυμφῶν ἐπασχολεῖ τὴν καρδίαν του; Ἡ Ἀθηναϊκής τις . . . — Περὶ δὲ τοῦ Μαρκεσίου, — Εἶναι τῆς ὑψηλῆς συμπεριφορᾶς, γεωμέτρης τοῦ Β'. τμήματος τῆς πόλεως, σκωπτικὸς εἰς ἄκρον, ἀλλὰ καλοκάγαθος ἔχων τὴν καρδίαν εὐλύγισον. — Άς σιωπήσωμεν· βλέπω τὸν κλάδον τῆς ἔλαίας ταύτης πρὸς ἡμῖς κλίνοντα, κακὸς οιωρός.

Ο Γοργίας μὲ τὴν διήγησιν τῆς παρελθούσης δεκαπενθυμέρου, ἔφερε πραγματικὴν ἐπανάστασιν εἰς Κηφησίαν, ἔλεγε θελκτικωτάτη τις Κυρία Σπανδρός εἰς αἰσθηματίαν χήρων πρὸς Θεοῦ! ἢτο ποτὲ δυνατὸν ὁ ἀδιάχειτος νὰ εἰσδύσῃ λαθραίως εἰς τὸν ίδιωτικὸν βίον μας, νὰ εἴπῃ « διτι αἱ νύμφαι » τῆς Κηφησίας ώ; ἐκ τῆς μεγίστης φιλοφροσύ-

« νης τῶν Ἄγγλων μόνον οὐ διεγκυτέρευσαν εἰς τὸ Ἀγγλικὸν στρατόπεδον ἐν Πεντέλῃ, διτι πολλαὶ ἐκ τῶν ὥραιοτέρων πισταὶ εἰς τὰ αἱ σθήματά των δὲν ἐτίμησαν τὰς ρευματίας τὰ ἄντρα, τὰς σκιάς, ἢ τοὺς χοροὺς τοὺς διδόμενοις εἰς ὑπογείους, αἰθούσας, καὶ τοῦτο μετά προηγουμένας διαπραγματεύσεις καὶ οὐλτιμάτα» νὰ ἐνσπείρῃ ἀντιζηλίας, νὰ προσβάλῃ μικρὰς φιλοτιμίας εἰκονίσιας κολακευτικῶς τὴν ὥραιοτέραν οὕτως οὐ ρχδινὴ μὲν τὸ σῶμα, ἐρατεινὴ δὲ τὸ θήος, ὑπωχρος δὲ ὡς ὁρδον Λευκὸν, γλυκεῖα δὲ ὡς ἡ αὔρα τοῦ ἔπαρος, καὶ ἀγνὰ βέλη ἐρώτων τοξεύουσα εἰς πάσχαν ῥοπὴν τῶν μαύρων καὶ μεγάλων ὀρθαλμῶν της;

Ἀν αἱ κυρίαι τὰς δροίας προσβάλλεις τόσον ἀποτόμως ἔλεγον καὶ αὐταί, ο Γοργίας ματαίως πρὸς χρόνων ζητεῖται νυμφευθῆ, δὲν εὐρίσκει σύντροφον διότι εἶραι Γοργίας, ἢ ἀλλήθεια αὐτη δὲν θήει τὸν δυσαρεστήσει;

Ποιὸν εἶναι τὸ ωραῖότερον ἄνθος εἰς Κηφησίαν; ἐσυζήτουν ἐν μιᾷ ἐπιέρᾳ οἱ καταρυγόντες ἐκεῖ νεανίαι ως ἐκ τοῦ τέρμου τῆς χολέρας δεῖ εἴλεγε, τὸ Ρέδον, ἔπειτα τὸν Καμέλιαν ἄλλος τὸν Κρίνον, τὸν Ρόδοδάφνην εἰς καὶ μόνος, δέ Εὔθυνος τὸν Γάκινθον.

Ίδού καὶ οὐσιωδέστερα. Τὰ βουλευτικὰ σώματα ἐτέθησαν ὃποια τὰς πτέρυγας τοῦ Παρεπιστημέλου πρόδος!!! δ βουλευτής δὲν θὰ ἐκφωνῇ πλέον ἀπὸ τοῦ βήματος οὐδεὶς διδεῖ τὴν ψῆφο του ἐπὶ πιστώσει, οὐδὲ δ Γερουσιαστής θέλει δονομάζει τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων γυλλάδες, διότι οἱ καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημείου θέλουσιν εἰσθαι οἱ δόδηγοι καὶ διδάσκαλοι αὐτῶν. — Εἰς εὐρυὴς νέος ως πρῶτον δοκίμιον τῆς ποιητικῆς ικανότητός του συνέταξεν ἔλεγειον τὰ Δάκρυα, διὰ τὸν ψόφον τῆς Τονέρας. — Πολλαὶ τῶν οἰκογενειῶν μείνασαι εἰς Αθήνας, συνεδριάζουσι πρὸς διασκέδασιν τὰ τρυπητὰ κεντήματα εἶναι τοῦ συρμοῦ, ἀλλ' εἰς τὰς ἐπιπερινὰς συναναστροφὰς δὲν ἔξελειπεν ἡ κατήφεια εἰς μίαν δὲ μόνον βχοιλεύει ἡ εὐρροσύνη. — Ή θελκτικὴ Χρυσαλλίς τοῦ Βοσπόρου ποῦ εὐρίσκεται; ἐρωτῶσιν αἱ συναδελφαὶ της κατάκλειστος, περίλυπος, ἀναπέππει πρὸς δύψιστον τὰς δεήσεις της δύος δ φθοροποιὰ νόσος ἐκλείψῃ.

ΕΦΤΩΤΒΟΥΓΛΟΣ.

ΠΕΡΙΔΗΨΙΣ.

Άνδρέας Χενιέρος, συνέχεια. — Ή Μικρὰ Βζελισσα, συνέχεια. — Περὶ ἀνατροφῆς τῶν ἀρχαίων Ελλήνων. — Ο τάφος τοῦ Γ. Ποθλικού Βεζούλου. — Οκταήμερος βασιλεία, ἢ ιστορία τοῦ Μαζανέλου, συνέχεια. — Ποίησις, Πατρὸς καὶ Ερωτικά. — Χρονικά.

ΕΙΧΟΝΟΓΡΑΦΙΑ — Ο Δούξ Αρχος